

119. møde.

Onsdag den 23. maj kl. 14²⁰.

Formanden: De to første sager på dagsordenen kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da først til:

Tredie behandling af forslag til lov om eksportafgifter på voksne kreaturer og fedekalve, herunder til billiggørelse af fodtøj og reparationer heraf.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 3826).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 106 stemmer mod 10; 7 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til landstinget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om afgift af huder, skind og læder.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 3826).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 116 stemmer; 7 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til landstinget.

Den følgende sag var:

Fortsettelse af første behandling af forslag til rigsdagsbeslutning i anledning af den i København den 27. april 1951 undertegnede overenskomst i henhold til Den nordatlantiske Traktat mellem regeringerne i Danmark og Amerikas Forenede Stater om forsvaret af Grønland.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Fortsettelse af første behandling af forslag til rigsdagsbeslutning om Danmarks tilslutning til udnævnelsen under Den nordatlantiske Traktats organisation af en øverstkommanderende for forsvarsstyrker i Atlantområdet m. v.

Forhandlingen genoptoges.

Hans Hedtoft: Efter den form, den højtærede udenrigsminister i formiddags gav sin replik, behøver jeg kun at gøre een bemærkning til ham. Jeg kan i og for sig godt tiltræde, at vi overlader til historien at afgøre, hvem der handlede rigtigt i det sydslesvigske spørgsmål. Jeg er helt overbevist om, at det var en lykke, at der her i landet fandtes et flertal, der i sin tid modsatte sig den eventyrpolitik overfor Sydslesvig og Tyskland, som der fra visse sider blev agiteret for i de første efterkrigsår. Jeg gad se den ansvarlige politiker, som på baggrund af den udenrigspolitiske situation, vi har i dag, og ikke mindst under hensyntagen til den stilling, Tyskland allerede nu indtager i Europa, ikke vil give os ret heri. Men lad alt det være; jeg indrømmer, at der er langt vigtigere ting at diskutere i dette øjeblik. For vor skyld kan vi godt kaste tre spader jord på alle aktivistiske tåbeligheder, hvor velmente de end har været, og så gå i gang nu med et nyt, forhåbentlig realistisk afsnit i vor Sydslesvig-politik. Socialdemokratiet vil fortsat støtte al ærlig danskhed i dens bestræbelser for at hævde sig og for at vokse, og vi vil støtte en politik, der sikrer denne danskhed mulighed for frit at gøre sig gældende.

De saglige bemærkninger, den højtærede udenrigsminister har gjort om Atlantpagten og vort forhold til FN, overflødig, at jeg i det efterfølgende beskæftiger mig med andre ordførere end ordføreren for det